

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „ Foia Diecezană ”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „ TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale; concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Le
Pe jumătate de an 50 „		
Pe un pătrar de an 25 „		
Un număr 2 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 150 Lei.		

Legea iubirii.

După **Victor Marchal.**

(Continuare)

În serviciul legii celei mari a vieții stă sfânta și dulce lege a iubirii. A nu iubi nimic, înseamnă a nu trăi.

Omul, supunându-se colectivității, al cărei membru este, trebuie să-și iubească frații ca pe sine însuși. Trebuie să-i ajute, să-i lumineze, să rabde și să sufere pentru dânsii și prin încontinuu crescândă bunăînțelegere să se nevoiască, ca armonia genului uman să se perfecționeze fără întrerupere până la plinirea bucuriei vecinice a uniunii superioare. Dacă cutetăm, că omul ce loc ocupă între creaturi, cu ce facultăți e binecuvântat de Dumnezeu, e imposibil să credem, că toate acestea: mintea pătrunzătoare și iubirea înflăcărată e numai în serviciul și folosul acelora, cari sunt înzestrați cu ele. Când Dumnezeu ne cheamă, vai noauă, dacă numai atât vom putea răspunde: n'am făcut nimic rău. Și binele trebuie făcut. De ce folos e inteligența și iubirea, dacă s'ar mulțumi să acționeze în direcții spre fapte rele? Ce-ar folosi o inimă înflăcărată, dacă egoismul i-ar stânge cele mai nobile sentimente? Bunul Dumnezeu, amăsurat puterilor noastre, ni-a impus și datorinți și în raportul prestării acestora ne dă și cinst și mărire. A trăi nu înseamnă numai a evita răul, ci îndeosebi a practica binele; a trăi e a te sacrifica, a răspândi lumină și căldură, atâta, cât e necesar pentru strălucirea gloriei lui Dumnezeu și fericirea și bucuria lumii.

Creștinismul e religia iubirii. Iubirea îi este

temelia, iubirea îi este legea, iubirea e scopul lui final; și deoarece inima este organul și tot odată simbolul iubirii, cu drept cuvânt putem zice, că creștinismul e religia inimii. Opera creștinismului e realizată prin bătaia inimii lui Dumnezeu spre inima omului și prin sbateră inimii omului spre Dumnezeu, prin darul reciproc ce-și dau unul altuia.

Iubirea, — această virtute importantă, ce umple inima omului cu balsamul celei mai supreme fericiri, — își are izvorul în iubirea divină, căci „*Dumnezeu iubire este*“.¹⁾ Și apoi iubirea lui Dumnezeu față de om și iubirea omului față de Dumnezeu e una și aceeași iubire, care își îndreptează însă activitatea spre două obiecte. E două ramuri, — zice S. Grigorie — ce pleacă dintr'o tulpină, două flăcări din acelaș foc. E una și aceeași iubirea, care aripează sufletul omenesc și-i conduce zborul spre adorarea sublimității divine și e una și aceeași, ce atrage pe Dumnezeu spre pământ, ca din belșug să reverse milele Sale nesfârșite asupra creaturilor, cari sunt lucrul mânilor Sale, dar și principalul obiect al dumnezeieștii iubiri.

„*Iubiților*“, zise s. apostol și evanghelist Ioan — „*să iubim unul pe altul, că dragostea dela Dumnezeu este. . . . Cel ce nu iubește, nu cunoaște pe Dumnezeu, că Dumnezeu dragoste este. . . . De va zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său urăște, mincinos este; că cela ce nu iubește pe fratele său pe care l-a văzut, pe Dumnezeu pe carele nu l-a văzut cum poate să-L iubească?*“²⁾ „*Cel ce nu iubește pe fratele său, petrece în moarte. Tot cel ce urăște pe fratele său, ucigător de oameni este; și*

¹⁾ I. Ioan, 4, 16.

²⁾ I. Ioan, 4, 7, 8, 20.

șlifi, că tot neigătorul de oameni nu are vicață vecinică întru dânsul petrecând".³⁾

Sf. apostol Pavel și mai entuziasmat și mai înflăcărat vorbește despre iubire: de la dânsul avem acele admirabile șiruri despre iubire, unicele în literatura creștină, cari se pot asemăna cuvintelor Mântuitorului:

*„De ași grăi în limbile omenești și îngeresti, iar dragoste nu am, făcutu-m'am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea prorocie, și de aș ști toate tainele și toată știința; și de aș avea toată credința, cât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată averia mea și de aș da trupul meu să-l arză, și dragoste nu am, nici un folos nu-mi este. Dragostea îndelung rabdă, se milostivește; dragostea nu pizmuște, dragostea nu se semește, nu se trufește. Nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărită, nu gândește rău; nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr; toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduște, toate le rabdă. Dragostea niciodată nu cade; și ori prorociile de vor lipsi; ori limbile de vor înceta; ori cunoștința de se va strica. Pentru că din parte cunoaștem și din parte prorocim. Iar când va veni cea desăvârșită, cea din parte se va strica. . . . Și acum rămâne credința, nădejdea și dragostea, aceste trei; iar mai mare decât acestea este dragostea“.*⁴⁾

Cunoscând înțelesul iubirii creștine și importanța ei întru realizarea fericirii, — atât a celei vecinice, cât și a celei temporale, — avem datorința de oameni și creștini, să ne străduim din toate puterile noastre a ne însuși, a practica, a desvolta și întări în sufletele noastre această virtute. Dar, fiind noi slabi și având să purtăm în continuu lupte grele cu pornirile egoiste, e necesar să cerem spre aceasta darul Duhului Sf., făgăduit nouă de Mântuitorul, carele condus de focul iubirii date oamenilor ca „lege nouă“, pentru noi S'a jertfit pe cruce. Și această grație divină, aprinzând o schinteie din dumnezeescul foc al iubirii în inimile noastre, iubirea să ne devină principala lege a vieții, izvorul nesecat de energie necesară la munca ce trebuie să o desvoltăm spre realizarea fericirii noastre și mai presus de toate pentru preamărirea lui Dumnezeu.

(Sfârșit)

S.

Protocolul

Sinodului eparhial al diecezei ortodoxe române a Caransebeșului, periodul XIX, sesiunea III, convocat la Caransebeș pe Duminica Samarincii, 2 Maiu 1926.

ȘEDINTA IV

ținută Marți, la 4 Maiu 1926, la ora 10 a. m.

Președinte: P. S. Sa Episcopul diecezei **Dr. Iosif Tr. Badescu.**

Notar: **Ioan Penția.**

34. Se citește procesul verbal al ședinței I și Se verifică.

35. Se citește procesul verbal al ședinței II și Se verifică.

36. Se citește procesul verbal al ședinței III și Se verifică.

37. Intrându-se în ordinea de zi, Comisiunea petiționară, prin referentul său Dănilă Ilieșcu raportează în cauza cererii protului destituit Ioan Neagu din Gladna-română de a fi reintegrat în parohia sa și propune, iar Sinodul hotărăște:

Cererea se transpune Veneratului Consistor diecezan pentru a fi depusă în arhivă, ne mai putându-se reveni asupra ei.

38. Comisiunea specială, prin referentul său Aurel Moaca, prezintă raportul Ven. Consistor diecezan, cu care acesta, în urma concluzului sinodal Nr. prot. 16 ex 1925, înaintează „Instrucțiunea privitoare la aplicarea statulelor fondului preoțesc de ajutorare și de pensiuine al eparhiei Caransebeșului“, și propune, iar Sinodul eparhial decide:

Instrucțiunea se aprobă în întregul ei cuprins.

39. Acelaș referent prezintă raportul Ven. Consistor diecezan, cu care, în urma concluzului sinodal Nr. prot. 17 ex 1925, se înaintează „Instrucțiunea privitoare a aplicarea statutelor fondului pentru pensionarea funcționarilor eparhiali și ajutorarea văduvelor și orfanilor lor“, și propune, iar Sinodul eparhial, — după ce la această cauză vorbește deputatul Dr. Victor Mercea — decide:

Această instrucțiune se aprobă în întregul ei cuprins.

40. Prea Știința Sa Arhiereul și Vicariul episcopesc Filaret Musta, în numele comisiunii financiare și în conformitate cu concluzul sinodal Nr. 32, luat în ședința precedentă, aduce din nou în desbatere chestiunea gratificării funcționarilor consistoriali și profesorilor dela Institutul teologic cu salariul de pe o lună și propune, iar Sinodul eparhial decide:

Chestiunea se transpune cu recomandare Veneratului Consistor diecezan, pen-

³⁾ I. Ioan, 3, 14, 15.

⁴⁾ I. Corinteni, 13, 1—10, 13.

truca în marginile posibilităților să o satisfacă.

41. Tot comisiunea financiară, prin raportorul său Dimitrie Sgaverdia propune, ca diurna deputaților sinodali să fie stabilită la 200 Lei pe zi. Această diurna se acordă deputaților din Caransebeș pe 3 zile, iar celor veniți din provincie pe 5 zile.

Se primește.

43. Cu privire la autentificarea procesului verbal al ședinței prezente, Sinodul eparhial decide, ca acesta

Să se autentice de deputații aflători în Caransebeș Mercuri, în 5 Mai, orele 11 a. m.

Prea Sfinția Sa Dl. Episcop diecezan, luând cuvântul, arată, că cu ajutorul lui Dumnezeu, am ajuns să terminăm agendele puse la ordinea de zi a actualului sinod. Se cuvine să aducem mulțumiri lui Dumnezeu, că ne-a ajutat să terminăm cu bine lucrările, rugându-l ca ele să fie spre binele bisericii noastre. Grație ajutorului dumnezeesc și conlucrării reprezentanților clerului și poporului din eparhie, se încheie azi definitiv un period mănos, plin de roade, pentru că dacă n'ar fi fost roditor, nu ne-am putea afla în situația ce-o are biserica noastră azi. Bunul Dumnezeu ne va învrednici și pe viitor de ajutorul său preainalt, noi însă va trebui să avem hotărârea firmă de a ne arăta vrednici de acest ajutor. Ni-se cere și în viitor o deosebită înțelepciune pentru toate afacerile noastre atât bisericesti cât și naționale, pentru că înzadar ne vom mândri, că suntem într-o biserică și patrie mărită, dacă nu vom căuta prin munca noastră să asigurăm soarta lor. Aceasta o vom asigura prin aceea, că vom conlucra frațește, dându-ne toată silința nu numai să susținem moștenirea, ci să mai adăugăm ce-i de lipsă pentru întărirea bisericii și a neamului. Rugând pe bunul Dumnezeu, ca să împărtășească de sprijinul său și pe acei frați ai noștri, cari astăzi sunt sub conducere politică străină, Prea Sfinția Sa pune la inima deputaților sinodali, ca conștii de greutatea în cari ne aflăm și de împrejurare, că neamul nostru nu e iubit de străini, — să și dea toată silința, ca să conserve și să îmbunătățească situația bisericii și a neamului, șt atunci să fie siguri, că nici porțile iadului nu-l vor putea sfărâma.

Dorind deputaților sinodali sănătate și împărtășindu-le arhieriasca Sa binecuvântare, P. S. Sa declară sesiunea sinodală actuală de încheiată.

Deputatul sinodal Sabin Evuțian, luând cuvântul, arată, că sesiunea sinodală actuală, care încheie o pagină glorioasă din trecutul bisericii noastre din mitropolie, a avut o atmosferă de duioșie plină de demnitate. Prea S. Sa, în cuvântul de deschidere, și P. O. D. protopop al Logojului, în cuvântarea ce-a rostit-o la raportul Senatului bisericesc, au evocat în mod emoționant memoria și faptele personalităților marcante ale vieții noastre sinodale de până acum, făcând în același timp apel la generația tineră, reprezentată în acest sinod, și peste tot la tinerimea de azi, pentru a se îndruma în munca lor din acest trecut. În numele acestei generații, se simte dator a declara, că și cei mai tineri membri, cari par-

țicipă la viața bisericească, sunt conștii de rezultatele reale ale înaintașilor lor, cari prin luminile, înțelepciunea, dar mai ales prin căldura inimii lor au contribuit la consolidarea organizației bisericesti și prin aceasta la întărirea acelei conștiințe naționale, care a adus la unirea politică. Generația tineră se prostorne și ea cu smerenie memoriei acestor înaintași binemeritați, închinându-se în același timp cu respect aceluia, pe cari Dumnezeu i-a hărăzit să rămână încă alături de generația tineră, ca îndrumători, sfătuitori și pilduitori.

Pe aceștia-i asigură, că accia dintre ei, cari vor fi chemați și'n viitor ca muncitori în viața bisericii noastre, se vor adăpa din faptele trecutului, ca dintr'un izvor viu. Instituția sinodală a fost în trecut o cetățue bine împreună, din care se parau toate loviturile dușmanilor; în viitor ea trebuie să fie jertfelnicul, din care se va răspândi buna înțelegere și dorința sinceră de colaborare cu factorii în drept pentru consolidarea statului român-ortodox.

În același timp, în numele deputaților sinodali, exprimă Prea S. Sale Dl. Episcop diecezan sentimentele de de alipire și fiească dragoste, de mulțumire și recunoștință pentru bunăvoința, tactul, înțelepciunea, dar mai pe sus de toate pentru demnitatea cu care a condus acest ultim sinod ținut după Statutul organic, asigurându-l, că urările de bine ale actualilor deputați sinodali și împreună conlucrători, îl vor însoți și de aici înainte. Încheie, rugând pe P. S. Sa, ca cu gândul la mărețul trecut, având sentimentele de alipire ale credincioșilor și având alături crezul de muncă al generației nouă, să binecuvinteze clipa intrării în noua viață bisericească.

D. c. m. s.

Președinte :

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Episcop diecezan

Notar :

Ioan Penția m. p.

Comisiunea designată sub Nr. protoc. 42 întrunindu-se astăzi Miercuri, la 5 Mai 1926, ora 11 a. m., verifică protocolul ședinței IV.

Caransebeș, la 5 Maiu 1926.

Președinte :

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Episcop diecezan

Notar general :

Romul G. Ancușă m. p.

Deputații sinodali :

Filaret Musta m. p.

Arhierieu-vicar episcopesc

Ioan Murgu m. p.

Dr. Petru Barbu m. p.

Dimitrie Sgăvêrdia m. p.

Ioan Penția m. p.

Gheorghe Noaghea m. p.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

O femeie, care n'a trăit decât pentru plăceri în această lume, înțelegând, că Mântuitorul a învrednicit pe un fariseu de prezența Sa, își vine în fire, simțindu-și nemernicia vieții cheltuite în cele mai cumplite înjosiri; își ridică ochii spre adevărul divin, aprinzându-i-se în suflet o schinteie de nădejde. Dar cum să se prezinte ea înaintea sfințeniei întrupate, ea, care și-a risipit ca o nemernică și nebună toate comorile psihice și fizice, tot ce a avut mai de preț în lume? Nu i-au mai rămas decât ruinele din comorile de odinioară.

Tocmai pentru aceste considerațiuni, nu găsește cuvinte de justificare, ci tăcută, declarându-se singură de vinovată, se așează singură lângă picioarele Mântuitorului, scaldându-l-le în ploaia bogată a lacrimilor ei, poate cele dintâiu sincere, pe care le-a vărsat în vicața ei.

Niciodată, de când lumea-i lume, nu s'au vărsat astfel de lacrimi la picioarele unui om, zice *Lacordaire*. Au putut fi adorate picioarele unui om din frică, sau din iubire; au putut fi scaldate aceste picioare în ape îmbalsamate, dar acesta este cazul cel dintâiu, când pocăința se proșterne tăcută la picioarele unui om și varsă asupra lor lacrimi, capabile să mântuiască o viață plină de păcate.

Și acum ușurată în sufletul ei, femeia fără a aștepta măcar un cuvânt de îmbărbătare, își desface podoba bogată și minunată a părului, o preface într'un mijloc de manifestare a pocăinții ei sincere și publice, ștergând picioarele Domnului. — Aceasta este iarăși primul caz, după *Lacordaire*, când o femeie își jervește părul pentru serviciul ispășirii păcatelor ei.

Au fost oameni, cari în semn de doliu și-au jertfit părul; au fost iarăși alții, cari în semn de omagiu și-au adus părul ca o jertfă pe altarul unei divinități, dar istoria, care de altfel ne-a eternizat toate momentele mai principale, nicăiri nu ne prezintă un tablou atât de mișcător al unei pocăințe atât pilduitoare.

Ci femeia acum prinde curaj; cu buzele ei pătate de dorințele-i josnice de odinioară atinge picioarele sfinte ale Mântuitorului, acope-

pindu-l-le că sărutări. Și la această atingere a buzelor ei de picioarele sfinte ale Mântuitorului, dispar — ca prin minune — toate înjosirile ei anterioare, până chiar și amintirea acestora și inspiră acum numai atmosfera divină a sfințeniei întrupate. Iar acum, ca o încoronare a căinței ei, deschide vasul de mir, și-l varsă peste picioarele Mântuitorului.

Dar noi, în fariseismul nostru, ca și *Simon* din *Evanghelie*, nu putem înțelege, cum Mântuitorul, care este profet și privirea căruia pătrunde chiar și până'n răunchi, cum adevărul însuși poate să primească pe o păcătoasă? Ci *Christos*, care ne prinde de minune cugetele viclene, ne găsește o pildă, pentru a ne deschide mintea „*Doi datornici erau oarecăruia cămătarnic; primul era dator cu cinci sute de dinari, iar celalt cu cincizeci. Și ne având ei cu ce plăti, amândurora le-au dăruit. Deci care dintr'înșii, spune-mi, mai mult va iubi pe el?*

Iar Simon răspunzând, a zis: socotesc că acela căruia i-a dăruit mai mult. Iar el a zis lui: drept ai judecat

— *Pentru aceea grăesc fie: iartă-se păcatele ei cele multe, că a iubit mult. Iar cui se iartă puțin, iubește mai puțin*“. (*Luca*, 7, 41—43; 47).

Oscar, reflectând asupra acestor cuvinte, zice: „*De n'ar fi spus (Mântuitorul) de cât numai: „Păcatele ei sunt iertate, fiindcă mult a iubit”, și încă face să mori pentru a fi spus asta*“. Și iarăși: „*Maria Magdalena vede pe Christos, sparge bogatul vas de alabastru, ce i-l dase unul din eei șapte îndrăgostiți, și varsă aromele pe obositoarele lui picioare prăfuite, și pentru această singură clipă ea stă pe veci, împreună cu Ruth și Beatrice, între ghirlandele trandafirilor albi ca zăpada ale Paradisului*“.

Iată deci, unde duce adevărata iubire față de *Christos* și credința în posibilitatea îndreptării vieții noastre prin căința făcătoare de minuni.

Nici măcar capitaliștii zilelor noastre, Dumnezeu cărora este banul, nu trebuie să despezeze de mântuirea lor, nici ei nu sunt pierduți pentru împărăția lui Dumnezeu. Și ei sunt chemați la acest ospăț de veselie. Prin ce? Prin pocăință. Prin acea schimbare din temelie a concepției lor despre viață, care le va da posibilitatea să înțeleagă, că rostul capitalului nu este numai acumularea de bogății uimitoare, jertfind

În scopul acesta o mulțime de suflete nevinovate, care sunt create după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, ci acest capital trebuie să aibă un ideal: societatea, neamul și umanitatea.

Capitaliștii vor cuceri împărăția lui Dumnezeu în internul lor prin aceea iluminare a minții, care le va destăinui adevărul, că omnia mai are și ideale superioare: o viață sfântă, sublimă, cu desăvârșire curată; o unire din ce în ce tot mai ideală; o înfrățire sinceră și adevărată. Acești favoriți ai soartei vor trebui să înțeleagă odată, că mai pe sus de legea folosului și decât manifestările bolnăvicioase ale egoismului îngust stă și trebuie să strălucească frumusețea incomparabilă a idealului moral, a perfecției lăuntrice, a umanității.

Vor înțelege, că, deși puternicile lor instalațiuni industriale săvârșesc adevărate minuni de îmbogățire, totuși omul nu e numai mașină, și mai are și creier, care cugetă, inimă, care simte și voință, care tinde spre ceva mai înalt, are — are prin urmare — omul și un suflet, de o frumuseță regală, care se dorește după iubire, după desăvârșire, după veșnic, după divin.

Pe acest suflet trebuie să-l aibă ei în vedere și să-l lumineze prin școli, să-l nobiliteze prin biserică, să-l mângâie prin spitale, etc.

(Urmează.)

ȘTIRI

Redeschiderea ședințelor Sf. Sinod.

I. P. S. Sa Patriarhul Miron a convocat Sf. Sinod, pentru continuarea ședințelor prorogate în Aprilie a. e., pe ziua de 22 Iunie a. e., când se va pune în discuție proiectul de regulament pentru disciplina și judecata preoților.

Jertfe pentru înfrumusețarea bisericii.

Credincioșii noștri din comuna Ramna, în decurs de 3 ani de zile, au jertfit suma de 41.000 Lei pentru înfrumusețarea bisericii. Și anume: În anul 1923 au donat suma de Lei 12.000 pentru renovarea picturii; în anul 1924 au donat Lei 15.000 pentru 5 steaguri, un acoperământ pe tetrapod și un mășaiu; iar în anul 1925 s'a colectat suma de 16.000 Lei pentru Mormântul Domnului, Evanghelia, Apostol și alte cărți de ritual.

Aceste fapte ale credincioșilor noștri din Ramna grăiesc dela sine. Bunul Dumnezeu să le răsplătească jertfele insuțit.

(Pr. T. B.)

Carnetele pentru călătorie cu reducere pe C. F. R. Direcțiunea generală C. F. R. a încunoștiințat toate organele sale subalterne din țară, că toate carnetele de identitate ale funcționarilor publici și ale membrilor lor de familie, pe anul în curs se prelungesc, până la noui dispoziții, fără nici o altă viză specială.

Testamentul unui condamnat. Ziarele din America au adus deunăzi vestea, că un Român, cu numele Bucur Teodor, a fost executat în scaunul electric pentru că în stare de beție își omorâse soția. În clipele din urmă ale osânditului a stat lângă el sora și preotul Ilie Pop, cărora Bucur le-a spus următoarele: „Părinte și soră, să nu fiți întristați și spuneți și mamei și lui Niculae, că eu merg la moarte vesel, ca și când aş merge la nuntă. Nu mi-e frică să stau față cu Dumnezeu și cu Isus Christos, căci în 20 de luni cât am stat aici, mi-am curățit sufletul. Am citit întreaga Evanghelie a lui Isus Christos. Eu am spus adevărul la judecată, — n'am voit să calc jurământul, în care făgăduiam că voi spune drept. Dacă nu spuneam adevărul, acum puteam fi liber. Abia aștept să trec din această viață, în care eu nu m'am purtat cum trebuie; căci dacă mergeam la biserică și ascultam sfaturile oamenilor buni, azi n'aș fi fost aici. Acuma știu, că există Dumnezeu și Isus Christos. Mă duc în cer, unde mă așteaptă tatăl meu și soția mea. Spune, părinte, celor din Cleveland, să mă ierte, că și eu îi iert. Și mai spune prietenilor mei, să se ferească de beuturi, să meargă la biserică și să nu facă rele“.

Zăcăminte de guano în Ardeal. De curând s'a descoperit o nouă bogăție națională în Ardeal.

În apropiere de stația de cale ferată Pui, pe teritoriul județului Hunedoara, se găsește localitatea Cioclovina, în marginea căreia se află o peșteră, al cărei fund pare a nu fi atins.

Făcându-se oarecari sondajii, s'a descoperit, nu fără mare surprindere, că în peșteră se găsesc depozitate enorme cantități de guano, produs de lilieci cari se adăpostesc în acest tainic loc.

Aceste depuneri de guano de lilieci, îngrășăminte naturală neprețuită pentru pământul cultivabil, se găsesc în peștera de la Cioclovina în cantități considerabile, fiind rezultatul unor depuneri cari pot număra chiar mii de ani.

O societate de curând constituită și denumită „Cioclovina“ a și luat în exploatare bogățiile acestei peșteri.

Se afirmă, că aceste zăcăminte ar fi fost

descoperite de trupele germane în vremea războiului, dar ca le-a lipsit timpul material pentru a le pune în valoare.

Navigabilitatea Mureșului. Direcțiunea Apelor din Ministerul Comunicațiilor studiază regularea albiei Mureșului, spre a-l face navigabil. Tot odată se studiază mijloacele de a se evita inundațiile acestui râu, care se revarsă de 3—4 ori pe an, producând pagube considerabile.

CONCURSE.

În baza ordinului Venerabilului Consistor diecezan dtdo 12 Februarie 1926 Nr. 293 B. 1926, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia vacantă de cl. II. din *Sacoșul-mare*, protopresbiteratul Buziașului, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Una și jumătate sesiune parohială, după cari alegândul preot va suporta toate sarcinile publice.
2. Stola uzitată.
3. Casă parohială nefiind, de locuință se va îngriji aiesul preot.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recursele lor, conform Regulamentului pentru parohii, adresate Comitetului parohial din *Sacoșul-mare*, prin Prea On. Oficiu Protopresbiteral din Buziaș.

Recurenții sunt poștiți a-se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică din *Sacoșul-mare*, spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar numai cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual și nici decum în ziua de alegere.

Sacoșul-mare, din ședința comitetului parohial ținută a 7 Martie 1926.

Ioan Jurmescu

președ. com. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Virgil Vodă

paroh. not. com. par.

3—3

* * *

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan Nr. 4138 B. ex 1925, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de cl. II *Giurgiova*, protopresbiteratul Oraviței, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Două sesiuni parohiale, în complex de 56 jugere (cum se află astăzi).
2. Două plășuri intravilane de câte 400 [] □.
3. Birul parohial în sumă de 200 (două sute) Lei.
4. Ștola uzitată.
5. Locuință liberă în casa bisericii (trei camere, bucătărie, grajd, cămară și șopron).

Dările după pământul folosit cad în sarcina aiesului preot.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugărilor, iustruate conform Regulamentului pentru parohii, Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral ort. rom. în Oravița montană (Județul Caraș) și sunt poștiți a se prezenta în sf. biserică, în vre-o Duminică ori sărbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cântare, oratorie ori serviciu, dar nici decum în ziua alegerii.

Giurgiova, din ședința comitetului parohial ținută la 1 Noemvrie 1925.

Nicolae Radici m. p.

preș. com. paroh.

Savu Voinescu m. p.

not. com. paroh

1—3

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Publicațiune de licitație.

Comuna bisericească ort. rom. din *Sacoșul turcesc* va ținea Duminică în 20 Iunie a. c., ora 3 p. m., licitațiune publică pentru zidirea bisericii. Reflectanții vor depune 10% vadiu. Condițiunile, planul și devizul se pot vedea zilnic la oficiul parohial în *Sacoșul turcesc*?

Oficiul parohial.

PUBLICAȚIUNE.

Spre cunoștiința generală se anunță, că prin licitație publică cu oferte închise, se vor vinde 357 (treisute cincizeci și șapte) bucăți = 105,18 m. cub. trunchi de carpin.

Materialul se află în depozitul de lemne, lângă gara Făget.

Vânzarea se va face conform condițiunilor speciale, de care amatorii pot lua cunoștiința în Caransebeș la Consistorul diecezei ort. rom. a Caransebeșului și la ocolul silvic în Făget.

Prețul de estimație este 750 (șapte sute cincizeci) Lei pro metru cub.

Vadiul se stabilește în suma de 8000 (opt mii) Lei și este a se depune la Cassa diecezană în Caransebeș, deodată cu înaintarea ofertului, în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile.

Ofertele închise au se între la adresa Consistorului diecezei ort. rom. a Caransebeșului în Caransebeș până inclusive 16 (șasesprezece) Iunie 1926.

Caransebeș, în 1 Iunie 1926.

1—2

Filaret Musta m. p.

arhieru-vicar episcopesc.

SOCIETATEA COOPERATIVĂ „EȘELNIȚANA“, COMUNA EȘELNIȚA.**CONVOCARE.**

P. T. membrii cooperativei „EȘELNIȚANA“ se convoacă la

a V-a adunare generală ordinară.

care se va ține în Eșelnița în localul școlii primare în 20 Iunie 1926 la ora 3 p. m. cu următorul

Program:

1. Raportul Consiliului de Administrație și al Comisiunii Censorilor și subșternerea bilanțului pe anul 1925.
2. Impărțirea profitului curat, darea absolutului Consiliului de Administrație și Censorilor și fixarea timpului de plată a dividendei.
3. Rugarea de retragere a membrului Nicolae Pârvulescu și cons.
4. Decidere asupra desființării respective lichidării societății.
5. Alegerea lichidatorilor.
6. Examinarea alor 2 membrii pentru autentificarea procesului verbal.

În lipsa membrilor recerși de statute, adunarea generală se va ține în **27 Iunie 1926** la locul și timpul indicat.

Dat din ședința Consiliului de Administrație, ținută în Eșelnița la 27 Aprilie 1926 1926.

CONSILIUL.**ACTIVA.****Contul Bilanț pro 31 Decemvrie 1925.****PASIVA.**

	Lei	B.	Lei	B.		Lei	B.	Lei	B.
Casa în numerar			446	45	Capital de cote	8.373	57	21.700	
Marfă	40.471	20			Fond de rezervă	2.473	56		
Debitori	92.128	50	132.599	70	„ cultural	458	30		
Acții	6.250	—			„ filantropic			11.305	53
Cuote Centrala Coop.	4.731	60			Conturi curente			141.449	—
„ Federala „Jiu“	5.685	—			Tantieme neridicate			78	25
„ „ „Bănățeană“	3.851	30	20.517	90	Beneficiu net			3.265	23
Aranjament			24.233	96					
			177.797	91				177.797	91

SPESE.**Contul Profit și Perderi.****VENITE.**

	Lei	B.	Lei	B.		Lei	B.	Lei	B.
Salare	12.200	49			Venite dela marfă	22.515	33		
Impozite	6.108	50			„ „ acții și cote	2.151	89	24.667	22
Spese diverse	3.093	—	21.401	99					
Beneficiu net			3.265	23					
			24.667	22				24.667	22

Eșelnița, la 31 Decemvrie 1925.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Gheorghe Ciocărlie m. p. David Popițu m. p. Mihail Costescu m. p. președinte. Nicolae Pervulescu m. p. Constantin Vladu m. p. Mihail Tomescu m. p. Atanasie Moaca m. p. Isidor Tătariu m. p.

Subsemnata Comisiune de Censori am examinat și revidat conturile prezente, aflându-le exacte și în consnanță cu inventarele, registrele principale și auxiliare.

Eșelnița, la 25 Aprilie 1926.

Atanasie Pervu m. p.

Petru Pecura m. p.

Mihail Oprișan m. p.

Rudolf Mizera m. p.

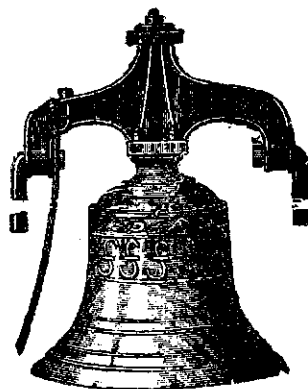
AVIZ!**AVIZ!**

Avem. onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP“.

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz
 electrobronz special,
 aramă roșie, lagăr pentru
 osii (*Walzenlager*) de prima
 calitate, șuruburi (*Druck-*
mutter), roți spirale (*Schnecken-*
räder), teacuri pentru ceară
 (*Wackspresen*), cutii (*Büchsen*)
 și altele.

Apoi o turnătorie de
fer și de
clopote
 pentru bisericii și parti-
 culari, de orice marime
 și din orice metal, pentru
 sunetul armonie al cărora
 luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desemn, ori model.
 Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanța cea mai mare și
 cu prețuri foarte eftine.

PROPRIETATEA CONSISTORULUI DIECEZEI ORT. ROM. A CARANSEBEȘULUI.

Otel cu bun renume a-
 proape de centru. Apa-
 duct, lumină electrică,
 serviciu prompt, prețuri
 moderate.

VILA
DOBOȘAN
BĂILE ERCULANE

Regiune romantică de o
 frumusețe rară. Vila stă
 oaspeților la dispoziție în-
 cepând cu 1 Maiu și până
 la sfârșitul lui Octomvrie.

Informațiuni la: Administrația „Vilei Doboșan“ dela Băile Erculane.